

РЕШЕНИЕ

№ 357

гр. Ямбол, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, II ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четИ.десети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимира В. Тагарева

Членове: Галина Ив. Вълчанова Люцканова
Я. В. А.

при участието на секретаря П.Г.У.

като разгледа докладваното от Галина Ив. Вълчанова Люцканова Въззивно гражданско дело № 20232300500405 по описа за 2023 година

Производството пред ЯОС е образувано по въззивна жалба на ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД гр.София чрез пълномощника юрк.И. К. против решение № 368/25.07.2023 г., постановено по гр.д.№ 3134/2022 г. по описа на РС Ямбол, с което съдът е осъдил въззивника да заплати на Агенция „Пътна Инфраструктура“ сума в размер на 266,62 лв. - главница, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди в резултат на настъпило на 12.01.2021 г. пътнотранспортно произшествие, ведно със законната лихва върху тази сума, считано 23.11.2022г. до окончателното й изплащане, лихва за забава върху сумата от 266,62лв. за периода за периода от 18.01.2021г. до 23.11.2022г. в размер на 49,88лв., като искът за разликата до 50,37лв. отхвърля, като неоснователен и сумата от 432,58лв. представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди в резултат на пътнотранспортно произшествие настъпило на 24.01.2021г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано 23.11.2022г. до окончателното й изплащане, лихва за забава върху сумата от 432,58лв. за периода за периода от 28.01.2021г. до 23.11.2022г. в размер на 79,90лв., като искът за разликата до 80,27лв. отхвърля, като неоснователен.

Иска се решението да бъде отменено изцяло и да бъде постановено друго, с което да бъдат отхвърлени изцяло предявените от АПИ искове. В частта на въззивната жалба, с която е обжалвано решението на ЯРС в частта му, с която са отхвърлени част от претенциите, въззивното производство е прекратено, тъй като същата е процесуално недопустима.

Въззивникът счита, че постановеното от първата инстанция решение е незаконосъобразно и неправилно, тъй като не е установен механизма на настъпване на

произшествието оспорване на основния документ, след като ответникът е оспорил протокола за ПТП, от който се черпят данните за механизма на ПТП. Налице е съпричиняване от страна на АПИ, което е една от водещите причини за инцидента, изразяващо се в липсата на надлежна видима маркировка, която да очертае зоната, в която автомобилите безопасно могат да се придвижват. АПИ като собственик на процесния пътен участък е задължена да го стопанисва, поддържа в изправно състояние, включително и да сигнализира незабавно препятствията по него, а като не е сторено това, е допринесло за ПТП. Предвид тези обстоятелства и при неизяснен механизъм на ПТП, районният съд необосновано е приел, че претенцията на ищеца е доказана.

В законоустановения срок ищецът по делото, сега въззиваема страна Агенция „Пътна Инфраструктура“ е депозирал отговор на въззивната жалба и счита същата за неоснователна, а постановеното от районния съд решение като правилно, законосъобразно и обосновано се желае да бъде оставено в сила. Излагат се подробни съображения за това, че съдът се е произнесъл съобразно наведените в исковата молба твърдения и събраните по делото пред първата инстанция доказателства. Въпреки възраженията, направени от ответното дружество, както в отговора на исковата молба, така и във въззивната жалба, още с отговора си процесуалният представител на ответника е оспорвал единствено размера на щетите, но не и обстоятелствата по настъпилото ПТП, за което е била образувана щета. Правилно съдът е приел в мотивите си, че възражението за съпричиняване - „липсата на надлежна видима маркировка, която да очертае зоната, в която автомобилите безопасно могат да се придвижват“, направено от ответното дружество, е останало недоказано.

Въззивникът редовно призован не изпраща законен или процесуален представител в съдебно заседание.

Въззиваемата страна също редовно призована не изпраща представител в съдебно заседание, а е депозирала писмена молба, с която се поддържа становището по писмения отговор.

След преценка на събраните по делото доказателства, въззивният съд приема за установено следното:

Въззивната жалба е допустима, подадена в предвидения в чл.259 ал.1 от ГПК преклузивен срок и отговаря на изискванията на чл.260 и чл.261 от ГПК. Въззивникът е легитимиран и има правен интерес от обжалването. Преценена по същество съдът намира въззивната жалба за неоснователна.

В съответствие с правомощията си при проверка на валидността и допустимостта на атакуваното решение, въззивният съд прецени, че последното е валидно и допустимо. При преценка по същество – атакуваното решение прецени за правилно.

Съгласно процесуалната възможност установена с разпоредбата на чл.272 ГПК във вр. с чл.235 от ГПК, въззивният съд изцяло препраща към мотивите на първоинстанционния съд, като по този начин ги прави свои мотиви, без да е нужно да ги преповтаря. В отговор на доводите на въззивника, наведени във въззивната жалба, въззивният съд намира за

необходимо да изложи следното:

Производството пред ЯРС е образувано по искова молба на Агенция Пътна инфраструктура чрез Областно пътно управление Ямбол, с която на основание чл.432, ал.1 от КЗ във връзка с чл.45 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД се претендира да бъде осъден ответника „ЗК Лев Инс“ АД да заплати сумата от 266.62 лв., представляваща остатък от дължимо застрахователно обезщетение по застраховка „гражданска отговорност“ на автомобилистите за причинените от ПТП, настъпило на 12.01.2021 г. имуществени вреди, ведно със законната лихва, както и мораторна лихва в размер на 50.37 лв. и сумата 432.58 лв., представляваща остатък от дължимо застрахователно обезщетение по застраховка „гражданска отговорност“ на автомобилистите за причинените от ПТП, настъпило на 24.01.2021 г. имуществени вреди, ведно със законната лихва, както и мораторна лихва в размер на 80.27 лв. Ищецът е твърдял, че на тези две дати са настъпили ПТП, причинени от водачи, чийто автомобили са били застраховани в ответното дружество, след което ищецът е изготвил КСС и е предявил пред застрахователя исканията си за заплащане на застрахователни обезщетения. Претендираната сума за вредите от ПТП на 12.01.2021 г. е била 774.24 лв. с ДДС, по което застрахователят е извършил частично плащане на обезщетението в размер на 507.62 лв., а стойността на нанесените вреди в следствие на второто ПТП от 24.01.2021 г. е в размер 1311.72 лв. с ДДС, от които застрахователят частично е заплатил сумата 879.14 лв. По тези съображения ищецът претендира заплащане на остатъка от сумата, която е изчислил като стойност на причинените му вреди от леките автомобили застраховани при ответното дружество.

Възраженията на „ЗК Лев Инс“ АД пред първата инстанция са за недължимост на претендираните обезщетения, тъй като застрахователната претенция е удовлетворена извънсъдебно в реалния действителен размер; в стойността на вредите не следва да се включва размера на ДДС платено от АПИ; оспорен е механизмът на ПТП, тъй като протоколите за ПТП нямат материална доказателствена сила и е направено възражение за съпричиняване поради това, че при ПТП от 24.01.2021 г., при което водачът е излязъл от очертаванията на пътя и е блъснал пътен знак, като го е увредил се е случило поради това, че ищецът не е изпълнил основните си законови задължения да положи маркировка, която да очертае зоната, в която автомобилите могат безопасно да се движат.

Във въззивното производство с депозираната въззивна жалба „ЗК Лев Инс“ АД поддържа последните две възражения за неоснователност на иска - тъй като не е доказан механизма на ПТП и районният съд не е разгледал възражението за съпричиняване.

Въззивният съд намира и двете оплаквания по въззивната жалба за неоснователни, като на първо място намира за безспорно установен механизма и за двете настъпили ПТП, посредством представените по делото писмени доказателства. Налице са съставени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност протоколи за ПТП от 12.01.2021 г. и от 24.01.2021 г. като и двете произшествия са посетени на място от съответния служител и със съставянето на протокола за ПТП са отразени непосредствените впечатления, придобити на място от актосъставителя. Съгласно трайната съдебна практика, изразена в решение № 227/12.02.2014 г. по т.д. № 769/2012 г. на I т.о. ВКС, решение № 71/16.08.2017 г. по т.д. №

60343/2016 г., II г.о. ВКС и други, протоколът за пътнотранспортно произшествие, съставен от длъжностно лице в кръга на служебните му задължения съставлява официален документ по смисъла на чл.179 ГПК. Официалният свидетелстващ документ има материална доказателствена сила и установява, че фактите са се осъществили така, както е отразено в този документ. Оспорване, чрез опровергаването на съдържанието му е допустимо, като оспорващата страна следва да установи твърденията си, които в случая касаят механизма на ПТП. В настоящия случай от страна на застрахователя доказателства в тази насока не са представени.

Освен протоколите за ПТП са налице приложени от районния съд две преписки по съставянето на АУАН GA № 249216/12.01.2021 г., ведно с НП № 21-0813-000071/2021 г. и АУАН GA № 249219/24.01.2021 г., ведно с НП № 21-0813-000160/2021 г. По първата преписка с акт за установяване на административно нарушение е прието, че на 12.01.2021 г. лицето С.Х.К. на АМ Тракия е управлявала л.а. със скорост несъобразена с атмосферните условия /вали дъжд и мокра пътна настилка/, с характера и интензивността на движението, както и с конкретните условия на видимост /нощ/, автомобилът се подхлъзва, преминава в лява пътна лента и се блъска в стоманена предпазна ограда разделяща пътните платна на АМ Тракия. Настъпило е ПТП с материални щети по МПС-то и около 6 м стоманена предпазна ограда с един стабилизиращ стоманен стълб. Този АУАН е подписан от нарушителя без възражения и поради това на Кязимова е наложено наказание глоба с НП от 22.01.2021 г., което е отразено, че е влязло в сила на 22.02.2022 г. В съставения АУАН от 24.01.2021 г. на Я.И.И. е отразено, че същият е причинил ПТП на път гр. Ямбол към гр. Сливен, като е управлявал товарен автомобил с прикачено полуремарке със скорост несъобразена с атмосферните условия /вали дъжд/ при състояние на пътя /мокра пътна настилка/ и със състоянието на превозното средство, като на пътен възел с. Хаджи Димитрово тръгва да завива надясно, за да продължи движението си по АМ Тракия, но не може да се включи в най-дясна пътна лента, тъй като автомобилът продължава направо и не може да спре на безопасно място като се качва на разделителната ивица, където блъска метален стълб с пътен знак, при което настъпва ПТП с материални щети. Този АУАН също е подписан от нарушителя без възражения и въз основа на него е издадено НП от 29.01.2021 г., с което на Илчев е наложено наказание глоба и е отразено, че НП е влязло в сила на 27.07.2021 г.

Пред районния съд е била изслушана и авто-техническа експертиза, по която вещото лице е описало същия механизъм на настъпване на двете ПТП като е изхождало от протоколите за ПТП, от съставените АУАН и от снимковия материал. Заключение на вещото лице е, че описаните механизми на настъпване и на двете ПТП са в причинно-следствена връзка с констатираните материални щети по съоръженията на АПИ.

В обобщение, въззивният съд счита, че с оглед събраните писмени доказателства не съществува съмнение относно механизма на двете ПТП, вследствие на които са причинени материалните щети за ищеца. Съдът намира този механизъм за напълно и категорично доказан посредством съставените протоколи за ПТП, притежаващи материална

доказателствена сила по изложените по-горе съображения, поради обстоятелството, че самите водачи нарушители причинили ПТП не са изразили възражения по описания механизъм при съставяне на АУАН и при налагане на наказанията им и не на последно място този механизъм за настъпване на двете процесни МПС е потвърден от експерта изготвил авто-техническата експертиза по делото, която не е оспорена. Не следва да бъде подминаван и факта на извършено от застрахователя плащане на по-голяма част от застрахователната претенция, което сочи, че извънсъдебно същият е бил съгласен с отразения в съответните актове механизъм на ПТП, който се потвърди и по делото.

Възражението на застрахователя по въззивната му жалба относно наличието на съпричиняване у ищеца АПИ, тъй като не е положил необходимата грижа, за да обезопаси движението по пътя, като липсва надлежна видима маркировка, която да очертае зоната, в която автомобилите могат безопасно да се придвижват по отношение на ПТП от 24.01.2021 г., също е неоснователно. Действително АПИ като собственик на процесния пътен участък е задължена да го стопанисва, поддържа в изправно състояние, включително и да сигнализира незабавно препятствията по него – чл.3 и чл.167 от ЗДвП. По делото обаче, както пред първата инстанция, така и пред настоящата не са представени каквито и да било доказателства в подкрепа на възражението за съпричиняване, от които да се установи, че на мястото, на което е настъпило ПТП на 24.01.2021 г. е липсвала надлежната маркировка и това е довело до настъпването на ПТП причинено от водача Илчев. Липсват такива данни и при описания механизъм на ПТП в констативния протокол за ПТП и в преписката по съставяне на АУАН и НП.

Съгласно разпоредбата на чл.432, ал.1 от КЗ увреденият, спрямо който застрахованият е отговорен има право да иска обезщетението пряко от застрахователя при спазване на изискванията на чл.380 от КЗ – да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция, което в случая не е спорно, че е направено от ищеца АПИ. С оглед изложеното по-горе за това, че е установен механизма на настъпване на процесните ПТП, както и че водачите, виновни за настъпване на тези ПТП са били застраховани в ответното дружество към този момент, включително и недоказаното възражение за съпричиняване от страна на ищеца, са налице предпоставките за уважаване на претенцията за заплащане на застрахователно обезщетение, изразяващо се в стойността на причинените на ищеца материални щети. След като е достигнал до същите правни изводи районният съд е постановил правилно съдебно решение, което следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото въззивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата страна АПИ юрисконсултско възнаграждение в размер на 250 лв.

На основание изложеното, ЯОС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 368/25.07.2023 г., постановено по гр.д.№ 3134/2022 г.

по описа на ЯРС.

ОСЪЖДА „ЗК Лев Инс“ АД гр.София да заплати на Агенция Пътна инфраструктура чрез Областно пътно управление Ямбол юрисконсултско възнаграждение в размер на 250 лв. пред въззивната инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____